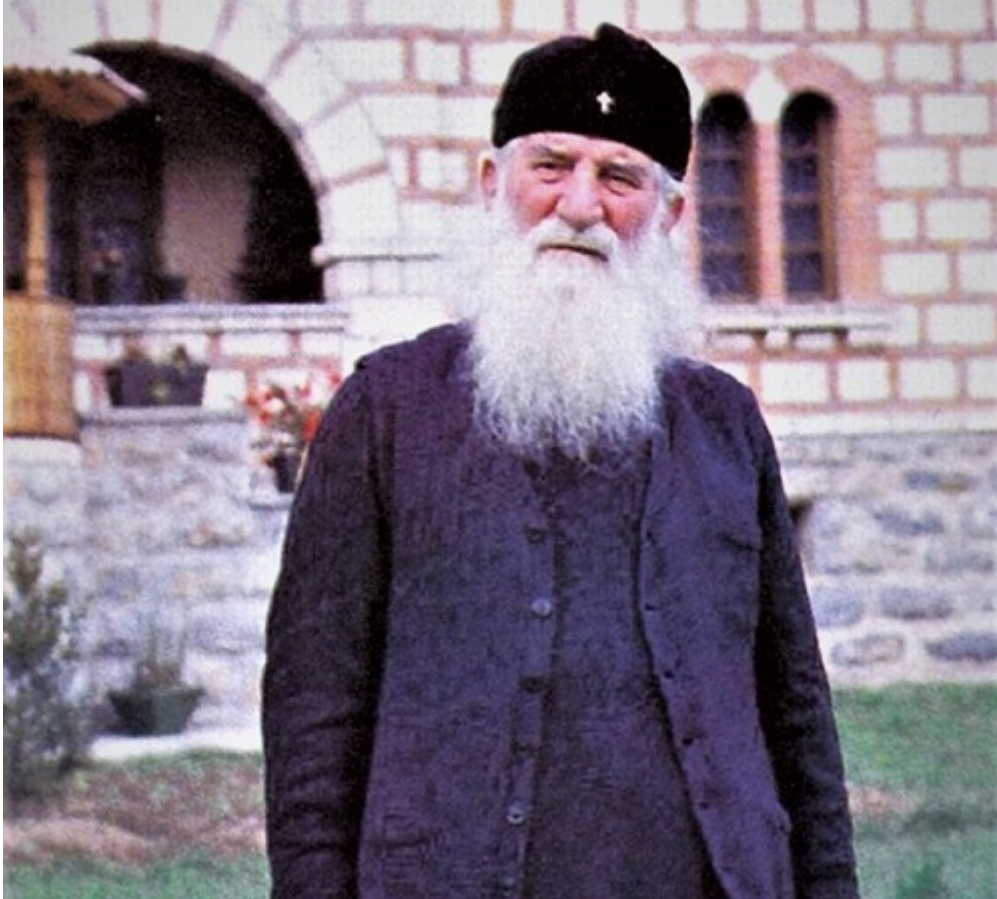

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς: “Είναι πολύ βαθιά η πείνα και η δίψα της ψυχής μας”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κατά το θέλημα της Θείας Προνοίας ημείς ζώμεν επί της γεωγραφικής και θρησκευτικής διασταυρώσεως της Ανατολής και της Δύσεως. Διά τούτο, ίσως ευρισκόμεθα συχνά εις βασανιστικόν αδιέξοδον.

Έχετε παρατηρήσει πώς εις την ορθόδοξον ψυχήν μας δεν ανταποκρίνεται η ορθολογιστικο-σχολαστική παιδεία της ρωμαιοκαθολικής και προτεσταντικής Ευρώπης;

Τούτο κατοπτρίζεται σαφώς εις την ιδεολογικήν και ηθικήν περιπλάνησιν του μεγαλυτέρου μέρους των διανοουμένων μας. Αυτοί έχουν αποξενωθεί από τον ορθόδοξον λαόν μας, από το σώμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας, και διά τούτο έχουν χάσει την ορθόδοξον αίσθησιν και τον ορθόδοξον προσανατολισμόν εις τα βασικά προβλήματα της ζωής και του θανάτου.

Η παιδεία κατά το πρότυπον του ευρωπαϊκού Aufklärung (Διαφωτισμού) ποτέ δεν

δύναται να είναι παιδεία δι' ημάς.

Η ορθόδοξος αίσθησις και η ορθόδοξος συνείδησις παραδέχεται και αναγνωρίζει μόνον τους αγίους ως παιδαγωγούς και διδασκάλους και μόνον την αγιότητα ως φωτισμόν και ως αληθινήν παιδείαν.

Είναι πολύ βαθιά η πείνα και η δίψα της ψυχής μας, βαθυτέρα από ότι νομίζουν πολλοί από τους διανοουμένους μας, και κανείς δεν δύναται να την ικανοποίηση εκτός του Χριστού και των αγίων Του.

Ο άνθρωπος, που ειλικρινώς αναζητεί το νόημα και το φως της ζωής ευρίσκει πάντοτε ανέκφραστον πνευματικήν χαράν και ενθουσιασμόν και πνευματικά κίνητρα και ευρυτάτους ορίζοντας μέσα εις την μυστικήν και αγίαν Ορθόδοξον Εκκλησίαν.

Δεν υπάρχει απελπισία και λύπη, αμφιβολία και σκότος, αμαρτία και θάνατος μέσα μου και μέσα σου, τα οποία δεν θα ηδυνάμεθα να αποδιώξωμεν με τας θαυμαστές ορθοδόξους προσευχάς.

Εάν το σκότος έχει καταλάβη την ψυχήν σου και συ, παράλυτος κατά το πνεύμα, είσαι βυθισμένος εις το σκότος, ιδού μία προσευχή, κλαύσε και δάκρυσε και θα σε βοηθήση: «Ο φωτισμός των εν σκότει κειμένων, η σωτηρία των απηλπισμένων, Ιησού Σώτερ μου, προς σε ορθρίζω, Βασιλεύ του κόσμου, φώτισόν με τη ση λαμπρότητι*»!...

Έχεις σκοτισθή από τας πολλές αμαρτίας; Ιδού το φάρμακον: «Ιησού γλυκύτατε, φώτισόν με τον εσκοτισμένον· Ιησού, το φως μου, φώτισόν με»!...

Εάν οι ακάθαρτοι και αισχροί λογισμοί ενοχλούν την καρδίαν σου, πρόστρεχε εις την προσευχήν και προσεύχου με δάκρυα: «Ιησού γλυκύτατε, φώτισον τους λογισμούς της καρδιάς μου· Ιησού, το φως το άγιον, επίλαμψον επ' εμέ»!...

Εάν δε πάλιν εις τους ορίζοντας της ψυχής σου εμφανίζονται τα πύρινα σύννεφα της ηδυπαθείας, κατάφευγε εις αυτήν την θαυμαστήν προσευχήν: «Ιησού γλυκύτατε, φώτισον τα αισθητήριά μου, εσκοτισμένα τοις πάθεσιν· Ιησού γλυκύτατε, φύλαξον την καρδίαν μου από επιθυμίας πονηράς**»!...

Και όταν όλα τα δεινά ορμήσουν από παντού επάνω σου, διά να σε ρίψουν εις σκότος, εις απόγνωσιν, εις θάνατον, τότε βόησον προς τον πανοικτίρμονα Κύριον: «Εν τω ουρανώ τα όμματα εκπέμπω μου της καρδιάς, προς σε Σωτήρ· σώσον με τη ση επιλάμψει***»!

(1937)

* Κανών ικετήριος εις τον Γλυκύτατον Ιησούν, ωδή ε'.

** Ακάθιστος Ύμνος εις τον Γλυκύτατον Ιησούν, οίκος γ', δ', θ', ια' και ιβ'.

*** Αναβαθμοί το β' ήχου, αντίφωνον α'.

Απόσπασμα Από Το Άρθρο Του Οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς, “Πένθος Διά Τον Χριστόν” Το Οποίο Περιλαμβάνεται Στα Βιβλία “Άνθρωπος Και Θεάνθρωπος” Των Εκδόσεων Αστήρ Και “Φιλοσοφικοί Κρημνοί” Της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου. Μετάφραση Επίσκοπος Αθανάσιος Γιέβτιτς.